

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 120.776 van 23 juni 2003
in de zaak A. 128.983/IX-3570.**

In zake : André VAN ROY,
die woonplaats kiest bij
advocaat K. BELMANS,
kantoor houdende te GEEL,
Possonsdries 7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat André VAN ROY op 6 november 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 17 juli 2002 van de minister van Volksgezondheid waarbij hij als erkend dierenarts geschorst wordt voor de duur van 1 jaar;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 mei 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BELMANS, die verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt:

1.1. Bij ministerieel besluit van 26 november 1990 wordt verzoeker erkend als aangenomen dierenarts. Volgens zijn beweringen verwerft hij in die hoedanigheid de helft van zijn beroepsinkomsten uit de identificatie en registratie van honden.

1.2. Op 26 mei 2000 meldt inspecteur-dierenarts DECRAEMERE van het bestuur voor de Dierengezondheid en de kwaliteit van de Dierlijke Producten aan de Veterinaire Dienst van het ministerie van Landbouw dat tijdens een huiszoeking bij een hondenhandelaar op 3 april 1999 een aantal blanco-vaccinatieboekjes voor honden/katten in beslag werden genomen waarvan er drie de stempel en de handtekening dragen van André VAN ROY. Er wordt gemeld dat in die boekjes geen identificatie van hond noch datum van vaccinatie zijn vermeld, zodat de bezitter de mogelijkheid heeft ze frauduleus te gebruiken.

1.3. Op 19 juni 2000 richt dierenarts COOLS een schrijven aan inspecteur SCHOCKAERT waarin gemeld wordt dat in Duffel een maltezerhond werd aangetroffen waarop twee chips werden aangebracht. In die brief wordt erop gewezen dat beide chips niet geregistreerd zijn en in geen enkele databank terug te vinden zijn, maar dat zij verkocht zijn aan André VAN ROY.

1.4. Op 22 juni 2000 richt D. SCHOCKAERT, eerstaanwezend inspecteur-hoofd van dienst bij het bestuur voor de Dierengezondheid en de kwaliteit van de Dierlijke Producten te Antwerpen aan verzoeker een brief luidend als volgt :

"Dokter,

Er werd mij gemeld dat bij een huiszoeking op 3/4/99 bij hondenhandelaar VANBESELAERE te BESELARE een aantal blanco vaccinatieboekjes voor honden/katten in beslag (zijn) genomen die uw stempel (...) en handtekening dragen. In de boekjes is geen identificatie van hond noch datum van vaccinatie vermeld zodat aan de bezitter de mogelijkheid wordt geboden om ze frauduleus te gebruiken.

Dergelijke onregelmatigheden zijn onduldbaar en kunnen mij ertoe verplichten om aan de Heer Minister lastens u, in toepassing van art 9 van het KB van 3/5/1999 houdende het inrichtingsreglement van de Veterinaire Diensten, een tuchtstraf voor te stellen.

Alvorens dit eventueel te doen, verzoek ik u in toepassing van art 8 van het KB van 3/5/99 om per kerende en in elk geval voor 10/07/2000, mij een schriftelijke verantwoording voor deze feiten toe te sturen."

Dezelfde dag (22 juni 2000) richt hetzelfde bestuur aan verzoeker nog een tweede brief. Deze brief luidt als volgt :

"Dokter,

Er werd mij gemeld dat een maltezer werd geïdentificeerd met twee chips. Deze twee chips zijn niet geregistreerd bij de BVIRH en werden aan u afgeleverd. Het betreft de nummers 0056098101012116 en 0056098101008705.

Dergelijke onregelmatigheden zijn onduldbaar en kunnen mij ertoe verplichten om aan de Heer Minister lastens u, in toepassing van art 9 van het KB van 3/5/1999 houdende het inrichtingsreglement van de Veterinaire Diensten, een tuchtstraf voor te stellen.

Alvorens dit eventueel te doen, verzoek ik u in toepassing van art 8 van het KB van 3/5/99 om per kerende en in elk geval voor 10/07/2000, mij een schriftelijke verantwoording voor deze feiten toe te sturen."

Deze brieven blijven onbeantwoord. De inspecteur van het bestuur voor de Dierengezondheid en de kwaliteit van de Dierlijke Producten te Antwerpen deelt hierop met een op 7 november 2000 gedateerde brief aan de adviseur-generaal van de veterinaire diensten - de inspectiegeneraal van de Veterinaire Diensten van het ministerie van Landbouw - de twee dossiers mede en besluit dat, omwille van de betrokkenheid van verzoeker bij deze onregelmatigheden, hij tekortgekomen is aan zijn verplichtingen als erkend dierenarts. Tevens wordt gemeld dat verzoeker nagelaten heeft te antwoorden op de brieven van 22 juni 2000, hetgeen strijdig is met artikel 8, van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende het organiek reglement van de veterinaire diensten. Er wordt voorgesteld verzoeker te sanctioneren overeenkomstig artikel 9, van hetzelfde besluit.

1.5. Naar aanleiding van een controle in een handelszaak voor dieren te Kapellen, wordt vastgesteld dat deze zaak een pup heeft aangekocht die door de verzoekende partij geïdentificeerd was met een microchip doch niet geregistreerd op naam van de verkoper maar rechtstreeks op naam van de handelszaak. Die vaststelling wordt aan verzoekende partij ter kennis gebracht met een brief van 21 februari 2001, waarin nog het volgende te lezen staat :

"Volgens de gegevens van de BVIRH werd deze hond door u geïdentificeerd. De hond werd echter niet geregistreerd op naam van (...) maar rechtstreeks op naam van (...).

Mag ik u erop wijzen dat volgens art 12 van het KB van 17 november 1994 betreffende de identificatie en de registratie van honden elke persoon die de identificatie verricht, verplicht is:

- 1) onmiddellijk een identificatiebewijs te overhandigen aan de verantwoordelijke
- 2) binnen de acht dagen een kopie van dit identificatiebewijs te zenden naar de houder van het centrale register bedoeld in artikel 16

De onregelmatigheid door u begaan is onduldbaar en kan mij ertoe verplichten om aan de Heer Minister lastens u, in toepassing van art 9 van het KB van 3/5/1999 houdende het inrichtingsreglement van de Veterinaire Diensten, een tuchtstraf voor te stellen.

Alvorens dit eventueel te doen, verzoek ik u, in toepassing van art 8 van het KB van 3/5/99, om mij per kerende en in elk geval voor 10/03/2001, een schriftelijke verantwoording toe te sturen omtrent uw handelwijze.

Indien een antwoord voor deze datum uitblijft, zal dit door mij beschouwd worden als een verzoek van uwentwege om afstand te doen van de procedure van geschreven verklaring."

In de door verzoeker neergelegde stukken is geen bewijs van enige reactie op dit schrijven terug te vinden.

1.6. Met een op 7 juni 2001 ter post afgegeven en aangetekend verstuurd brief deelt het ministerie van Middenstand en Landbouw aan de verzoekende partij mee dat wat betreft de begin november 2000 opgestelde dossiers aangaande de onregelmatigheden bij het identificeren en registreren van een hond en het afleveren van niet volledig ingevulde vaccinatieboekjes -de sub 1.4. vermelde tekortkomingen-, een schorsing van één jaar kan opgelegd worden. In de brief wordt nog het volgende gemeld :

"In het kader van het tuchtonderzoek, dat in toepassing van artikel 9 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten, werd ingesteld, heeft u het recht om gehoord te worden teneinde eventueel bijkomende elementen aan te brengen in uw dossier.

Hiertoe dient u binnen de acht dagen bij aangetekend schrijven een schriftelijk verzoek te richten aan onze Dienst.

Indien u wenst gehoord te worden zal u hiertoe uitgenodigd worden binnen de 14 dagen na uw verzoek.

In bijlage vindt u het verslag van de Inspecteur-dierenarts.

U kan zich, indien u dat wenst, laten bijstaan door een advocaat. U kan eveneens na afspraak, het dossier komen inkijken op de dienst."

Deze brief wordt door verzoekende partij niet ter post afgehaald.

1.7. Met een op 31 juni 2001 gedateerde brief meldt het bestuur voor de Dierengezondheid en de Kwaliteit van de Dierlijke Producten - Veterinaire Dienst Antwerpen aan de verzoekende partij nog een ander feit. Het betreft het aantreffen

van een blanco inentingsboekje in een handelszaak in Wallonië waar verzoeker normaal geen beroepsactiviteiten uitoefent. In die brief wordt opnieuw meegedeeld :

"Het aldus afleveren van een dergelijk document is niet alleen in strijd met het artikel 9 § 1 van het KB. van 17.2.1997 houdende de erkennings-voorwaarden voor hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions en handelszaken voor dieren, en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren (BS. 24.5.1997 en 28.8.1998), maar daarenboven medewerken aan misbruiken en fraude.

Om deze redenen en alvorens eventueel een disciplinaire sanctie voor te stellen aan de Minister verzoek ik U per kerende en elk geval voor 10 augustus 2001 om een schriftelijke verantwoording en dit in toepassing van artikel 8 van het KB. van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten."

1.8. Op 27 september 2001 -de laattijdigheid van het antwoord wijt hij aan verlof- antwoordt verzoeker op de sub 1.6. gestelde vraag of hij een verzoek wenste in te dienen om gehoord te worden. Hij drukt de wens uit gehoord te worden om reden dat hij niet op de hoogte is van het volledige dossier, maar deelt mede dat hij tot 15 oktober met vakantie is. Het bestuur antwoordt hem dat hij "Twee eerdere uitnodigingen, per aangetekend schrijven verzonden" niet op het postkantoor heeft afgehaald en dat een uitstel tot meer dan 14 dagen na de oproeping slechts met zijn akkoord kan worden gegeven. Verzoeker verleent dat akkoord op 4 oktober 2001. Hij wordt dan bij brief van 9 november 2001 door de Inspectie-Generaal opgeroepen voor een mondelinge verdediging op 13 november 2001. Op 15 november 2001 schrijft verzoeker dat hij de oproeping slechts op 14 november 2001 ontvangen heeft en dat hij derhalve niet op "die afspraak" is kunnen verschijnen. Hij verschijnt tenslotte ook niet op de nieuwe afgesproken datum van 23 november 2001.

1.9. Op 21 november 2001 stuurt het bestuur voor de Dierengezondheid en de Kwaliteit van de Dierlijke Producten - Veterinaire Dienst Antwerpen aan het centraal bestuur nogmaals twee dossiers. Er wordt het volgende gemeld :

"In het ene dossier werd dierenarts A. VAN ROY gevraagd zich te verantwoorden voor een door hem getekend en gestempeld blanco inentingsboekje van een hond. In het tweede dossier werden hem kopies gevraagd van door hem afgeleverde voorlopige identificatiecertificaten voor honden.

In beide gevallen heeft deze dierenarts geen gevolg gegeven aan mijn schrijven hetgeen in strijd is met het artikel 8 van het K.B. van 3.5.1999, houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten (B.S. 25.9.1999).

Voor mij zijn deze feiten zo ernstig dat een disciplinaire sanctie in toepassing van artikel 9 van voormeld K.B. van 3 mei 1999 noodzakelijk is.

Zo een sanctie is des te meer verantwoord, omdat dierenarts A. VAN ROY vroeger ook reeds dergelijke onregelmatigheden heeft begaan."

Met een op 9 september 2002 gedateerde en aangetekend verstuurde brief wordt aan verzoekende partij het thans bestreden besluit van 17 juli 2002 meegedeeld. Het luidt als volgt :

"De Minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu

Gelet op het koninklijk besluit van 17 november 1994 betreffende de identificatie en de registratie van honden;

Gelet op het koninklijk besluit van 17 februari 1997 houdende de erkenningsvoorwaarden voor hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions en handelszaken voor dieren en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren;

Gelet op het koninklijk besluit van 3 mei 1999 houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten, inzonderheid artikel 9;

Gelet op het ministerieel besluit van 26 november 1990 waarbij Dr. VAN ROY André, Stationstraat 15, 2250 Olen, erkend werd als aangenomen dierenarts;

Gelet op het ministerieel besluit van 5 februari 1998 betreffende de identificatie en registratie van honden;

Gelet op het verslag van 7 november 2000 in verband met het tuchtdossier opgesteld door Inspecteur-dierenarts Dr. Schockaert;

Gelet op het dossier;

Gelet op het aangetekend schrijven van 7 juni 2001 en van 5 juli 2001 waarin Dr. VAN ROY opgeroepen wordt zich eventueel mondeling te komen verdedigen en die door hem niet op het postkantoor werden afgehaald;

Gelet op het schrijven van 19 september 2001 waarin Dr. VAN ROY nogmaals opgeroepen wordt zich eventueel mondeling te komen verdedigen;

Gelet op het schrijven van Dr. VAN ROY ons toegekomen op 1 oktober 2001;

Gelet op zijn schriftelijk akkoord, ons toegekomen op 10 oktober 2001;

Gelet op uitnodiging van 9 november 2001, zowel aangetekend als per gewone brief, aan Dr. VAN ROY om op 13 november 2001 gehoord te worden.

Gelet op het antwoord, per fax bevestigd op 15 november 2001, waarin Dr. VAN ROY zegt deze uitnodiging te laat te hebben ontvangen.

Gelet op onze uitnodiging van 14 november 2001, zowel aangetekend als per gewone brief, aan Dr. VAN ROY om op 23 november 2001 gehoord te worden.

Gelet op het feit dat Dr. VAN ROY niet op deze uitnodiging heeft gereageerd.

Overwegende dat Dr. VAN ROY voor de ten laste gelegde feiten geen antwoord geeft op de vraag om inlichtingen hem gesteld door de bevoegde inspecteur-dierenarts, afgevaardigde van de Dienst, wat een inbreuk is op artikel 8 van het koninklijk besluit van 3 mei 1999, houdende organiek reglement van de Veterinaire Diensten;

Overwegende dat Dr. VAN ROY de wens heeft geuit gehoord te worden, doch geen gevolg heeft gegeven aan de herhaalde uitnodigingen daartoe;

Overwegende dat Dr. VAN ROY door telkens uitstel te vragen en moeilijkheden te veroorzaken bij het organiseren van de mondelinge verdediging waar hij uiteindelijk toch geen gebruik heeft van gemaakt, de procedure nodeloos verlengd heeft.

Overwegende dat Dr. VAN ROY bij herhaling inbreuken heeft gepleegd op de bepalingen van het KB van 17 november 1994 betreffende de identificatie en de registratie van honden door de identificatie- en registratiedocumenten evenals de microchips niet correct in te vullen dan wel te behandelen of te beheren;

Overwegende dat Dr. VAN ROY bij herhaling vaccinatieboekjes voor honden afstempelt en ondertekent zonder dat deze volledig zijn ingevuld met de identificatiegegevens van het dier, de handelaar of de eigenaar, wat in overtreding is met de bepalingen van artikel 9 § 1 van het koninklijk besluit van 17 februari 1997 houdende erkenningsvoorwaarden voor hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions en handelszaken voor dieren, en de voorwaarden inzake de verhandeling van dieren;

Overwegende dat dergelijke handelwijze oorzaak kan zijn van fraude;

Overwegende dat Dr. VAN ROY de verplichtingen van de erkende dierenartsen, voortvloeiende uit voornoemde wettelijke instrumenten, niet vervult en aldus het beleid terzake in het gedrang brengt daar waar een erkende dierenarts gehouden is zijn officiële taken stipt uit te voeren en positief mee te werken aan het beleid.

Overwegende dat de voorgestelde sanctie in overeenstemming is met de feiten;

BESLUIT :

Dr. VAN ROY André te schorsen als erkend dierenarts voor een periode van één jaar ingaande op 01-11-2002."

1.10. Op 19 september 2002 vraagt de raadsman van verzoeker inzage en kopie van het integrale dossier. Op 25 september 2002 deelt de verwerende partij mee dat het toegestaan is het dossier in te kijken;

2. Overwegende dat de verwerende partij niet ter terechtzitting verschenen is of er vertegenwoordigd was; dat artikel 4, vierde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State weliswaar aan het niet-verschijnen van de verwerende partij het vermoeden koppelt dat zij instemt met de vordering, maar dat die bepaling de Raad van State er niet toe verplicht de vordering toe te wijzen wanneer het hem voorgelegde dossier hem tot de overtuiging brengt dat de vordering toch verworpen moet worden;

3. Overwegende dat overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker verwijst naar een moreel en een materieel nadeel, dat hij als volgt toelicht: hij is als aangenomen dierenarts gespecialiseerd in de identificatie en de registratie van

honden; hij heeft daarvoor een contract met vijf grote hondenkennels en haalde in het jaar 2001 de helft (11 895 €) van zijn belastbaar inkomen uit die activiteit; het wegvallen van die bezigheid maakt hem halftijds werkloos en vermindert zijn inkomsten tot een onleefbaar bedrag; de betrokken kennels zullen zich genoodzaakt zien beroep te doen op de diensten van een ander aangenomen dierenarts en het is dan ook onwaarschijnlijk dat die bedrijven, na afloop van zijn schorsing, opnieuw op zijn diensten beroep zullen doen; het moreel nadeel dat daaruit voortvloeit zal niet hersteld kunnen worden door een geldelijke schadeloosstelling en een vernietiging zal het inmiddels opgelopen odium en de aantasting van zijn goede naam en faam -dat bij de bedrijven, waarmee hij een contract heeft, opgewekt wordt door de mededeling van de tuchtstraf en dat met het verstrijken van de tijd vergroot- niet meer kunnen goedmaken; de rechtspraak aanvaardt dat de duur van de schorsing van een aangenomen dierenarts het erkennen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel rechtvaardigt -de arresten nr. 108.558 van 28 juni 2002 (schorsing voor drie maanden), nr. 54.431 van 10 juli 1995 (schorsing voor zes maanden), nr. 92.783 van 30 januari 2001 (schorsing voor een jaar), nr. 81.119 van 21 juni 1999 (schorsing voor twee jaar) en nr. 106.359 van 6 mei 2002 (schorsing voor twee jaar); de opgelegde schorsing zal bovendien een weerslag hebben op zijn private praktijk, want het cliënteel zal afgeschrikt worden door de ernstige tuchtvergrijpen die de verwerende partij hem verwijt;

4.2.1. Overwegende dat, zo de Raad van State in het verleden reeds heeft aanvaard dat een aangenomen dierenarts door het opleggen van een schorsing een moeilijk te herstellen nadeel ondergaat doordat een tuchtschorsing zijn reputatie aantast en doordat de duur van de schorsing kan leiden tot een onherstelbaar verlies van cliënteel, in dit geval de vaststelling zich opdringt dat verzoeker zelf weinig of geen inspanningen heeft gedaan om dat nadeel te voorkomen of zoveel mogelijk te beperken; dat, vooreerst, uit de stukken waarop de Raad van State acht kan slaan blijkt dat verzoeker, hoewel hij het bestaan van de feiten waarvoor hij geschorst werd in wezen nooit betwist heeft, zich in de loop van het besluitvormingsproces op geen enkele wijze ten overstaan van zijn hiërarchische meerderen heeft verweerd tegen de tenlasteleggingen, zodat hij er zich thans niet over kan beklagen dat de ernstige tuchtstraf die hem is opgelegd, hem bij het publiek in diskrediet brengt; dat uit zijn inertie -zelfs onverschilligheid- tijdens de besluitvorming afgeleid wordt dat verzoeker zich toentertijd weinig zorgen maakte over de tuchtstraf die het bestuur hem kon opleggen en derhalve ook over de gevolgen die deze straf voor zijn verdere beroepsuitoefening kon hebben; dat, in het verlengde daarvan, hoewel hij reeds op

9 september 2002 mededeling had gekregen van het bestreden schorsingsbesluit, verzoeker toch met het indienen van zijn vordering bij de Raad van State gewacht heeft tot na 1 november 2002, toen zijn schorsing effectief was ingegaan en de realisatie van het nadeel niet meer te vermijden was; dat die gezamenlijke gegevens de Raad van State tot het besluit brengen dat de houding, die verzoeker tijdens het besluitvormingsproces en na de kennisneming van de schorsingsbeslissing heeft aangenomen, het ernstig karakter van het moreel nadeel dat hij aanvoert ontkracht;

4.2.2. Overwegende dat de Raad van State een financieel nadeel in beginsel als niet moeilijk te herstellen beschouwt; dat verzoeker geen overtuigende gegevens voorlegt waarom in zijn geval van dit beginsel afgeweken zou moeten worden; dat hij aldus, als vrijgezel, niet aantoont dat het halveren van zijn belastbaar inkomen gedurende één jaar, zijn levensstandaard buiten het aanvaardbare zal verlagen;

4.3. Overwegende dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent dat de schorsing rechtvaardigt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drieëntwintig juni 2000 en drie, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.